Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ut quicqd illa inuadente agrt̃ & ĩasi ĕt uirtus
osten dritur: n̄ p̄ hoc dō s; soli uanę glę
seruiatur Quasi enī tyrannī quidā obses
sam ciuitatē int̄ capit. cū mentē supbia
interrūpit. Et quo ditiorē quēq; cepe
rit. eo in dominio durior exurgit. quia
quo amplī res uirtutis sine humilitate agi
tur: eo lacus ista dominat̃. Quisquis eī in
se tyrannidē captiua mtē suscepert. hoc
primū damnū patit̃ qd clauso cordis oculo
iudicii ęqtatē pdit. nā cuncta quę abalis
uel bene gerunt̃ displicent. & sola ea que ip
se uel praue egerit placent. semp aliena opa
despicit. sēp mirat̃ qd facit. q; & quicqd ege
rit. egisse se singularit̃ credit. atq; in eo qd
exhibē p̄ glę cupiditatē sibi mēipsi fau & p̄
cogitationem. Et cū se in cunctis transcendere
cēteros estimat. plata cogitationū spacia secū
deambulans laudes suas tacit̃ clamat. Non
nunquā ū adtantā elationē mens ducit̃.
ut in eo qd tum ēna p̄ ostentationē locutio
nis effrenet̃. S; tanto faciliī ruina sequit̃.
quanto apd se quisq; impudentī exaltatur:
Hinc enī scriptū. Ante ruinā exaltat̃ cor